

Závěr

Věřím, že aspirace, které si tato práce předsevzala, byly naplněny. Z rozsahu práce je zřejmé, že přesahy uvedeného tématu, jak v rámci obchodního práva, do jiných institutů např. postavení valné hromady, tak i do jiných odvětví jako je občanské právo procesní, jsou nutné a nevyhnutelné pro komplexní osvětlení dané problematiky a z důvodu zákonem vymezeného rámce institutu.

Nezanedbatelný prostor byl věnován postavení valné hromady v systému orgánů společnosti. Byl zpracován letmý komparatistický pohled do italské právní úpravy, z kterého vyplynulo, že se je možné setkat i s dalším režimem kontroly řízení než je dualistický a monistický systém. Obohacující na italské právní úpravě je zejména to, že představuje určitý „mezistupeň“ mezi francouzským a německým pojetím práva.

Přestože o povaze usnesení valné hromady z pohledu Nejvyššího soudu ČR a jeho ustálené judikatury již není pochyb, je ponechán v této práci určitý prostor i teorii právního úkonu a argumentům jejích představitelů.

Jádrům zpracované problematiky je způsob samotného prohlášení usnesení valné hromady za neplatné, včetně vymezení oprávněných osob a lhůt pro podání návrhu. Stejně tak jsou neopomenutelná specifika řízení i důvody pro neprohlášení neplatnosti usnesení. Exkurz do italské úpravy neplatnosti usnesení valné hromady a jejich dvou resp. tří režimů nám dokazuje, že určité principy jsou společné všem právním řádům kontinentální Evropy a judikatura popř. zákonodárce docházejí k podobným závěrům.

S ohledem na připravovanou rekonstrukci českého soukromého práva je zpracováno i pojetí uvedené problematiky ve vládním návrhu zákona o obchodních korporacích a nového občanského zákoníku a nezbyvá než doufat, že oba uvedené předpisy nebudou v rámci legislativního procesu negativně postiženy „lidovou tvořivostí“ našich zákonodárců a bude tak zachována určitá čistota daných předpisů, která jim byla dána do vínku jejich tvůrci.